Quan una televisió pública francesa explica el procés català als seus ciutadans.

Llegint el títol podíem sospitar cap on anirien els trets:

“Risque catalan et contagion indépendantiste”

Adjuntant les dues paraules “risque” i “contagion”, els qui han pensat l'emissió han volgut jogar sus de la por, donant una sensació de perill i d’una probable extensió d’aquest perill.

L'emissió « C dans l'air » ha estat calcada sobre la campanya electoral vinguda del Partido Popular, sense mai cap contrast i, a més, amb mentides i un to prepotent de part de l'animador i dels « spécialistes », una emissió farcida de contradiccions, això passa quan el coneixement del tema tractat és parcial i superficial.

Els anomenats “spécialistes” convidats a opinar sobre l’elecció a Catalunya anaven tots en el mateix sentit, el sentit del missatge transmés per la caverna. Amb 72 minuts s'ha resumit la campanya d’en Rajoy. Una emissió pensada i preparada per a fer pensar que els pobles no representen res, que els estats han de ser els que decideixen, que l'economina mana per damunt dels pobles, i així és perfecte.

Al cap i a la fi nos hem de demanar per quina raó una emissió de televisió del servei públic

francès se posa d’aquesta manera a costat del govern espanyol tan antidemocràtic, tan antirepublicà?

Per quina raó no s’han contrast els arguments de uns i altres?

Per quina raó uns “especialistes” d’un estat republicà, orgullosos defensen una monarquia i un govern on hi tenen responsabilitats familiars de franquistes que no han estat i no seran mai jutjats?

La resposta la tenim potser al moment on un dels « especialistes » diu uqe sota Franco l'Espanya ha intentat de fer com França, però no ha pogut.

És preocupant veure com intel·lectuals -francesos en el cas que nos ocupa- passen per damunt de la democràcia, de la voluntat dels pobles per a imposar les seues idees, les seues conviccions.

És preocupant que el servei públic francès serveixi interessos tan pocs democràtics.

Però la sorpresa de fet és mitja sorpresa. Cal recordar que el General De Gaulle tenia una gran admiració pel seu homòleg espanyol, el General Franco. El General De Gaulle no havia pogut encontrar aquest home pel qual tenia tanta admiració perquè un representava el Pays des Droits de l'homme, i l'altre era titllat de dictador. Recordem que una de les primeres visites, i potser la primera que va fer en De Gaulle quan va ser alliberar del càrrec de President de la República Francesa va ser d'anar a encontrar en Franco. La història diu que en De Gaulle havia estat molt decebut.

Si tu també ets preocupat, adhereix a la campanya

- **Change.org**
- **Avaaz.org**

Veure l'emissió